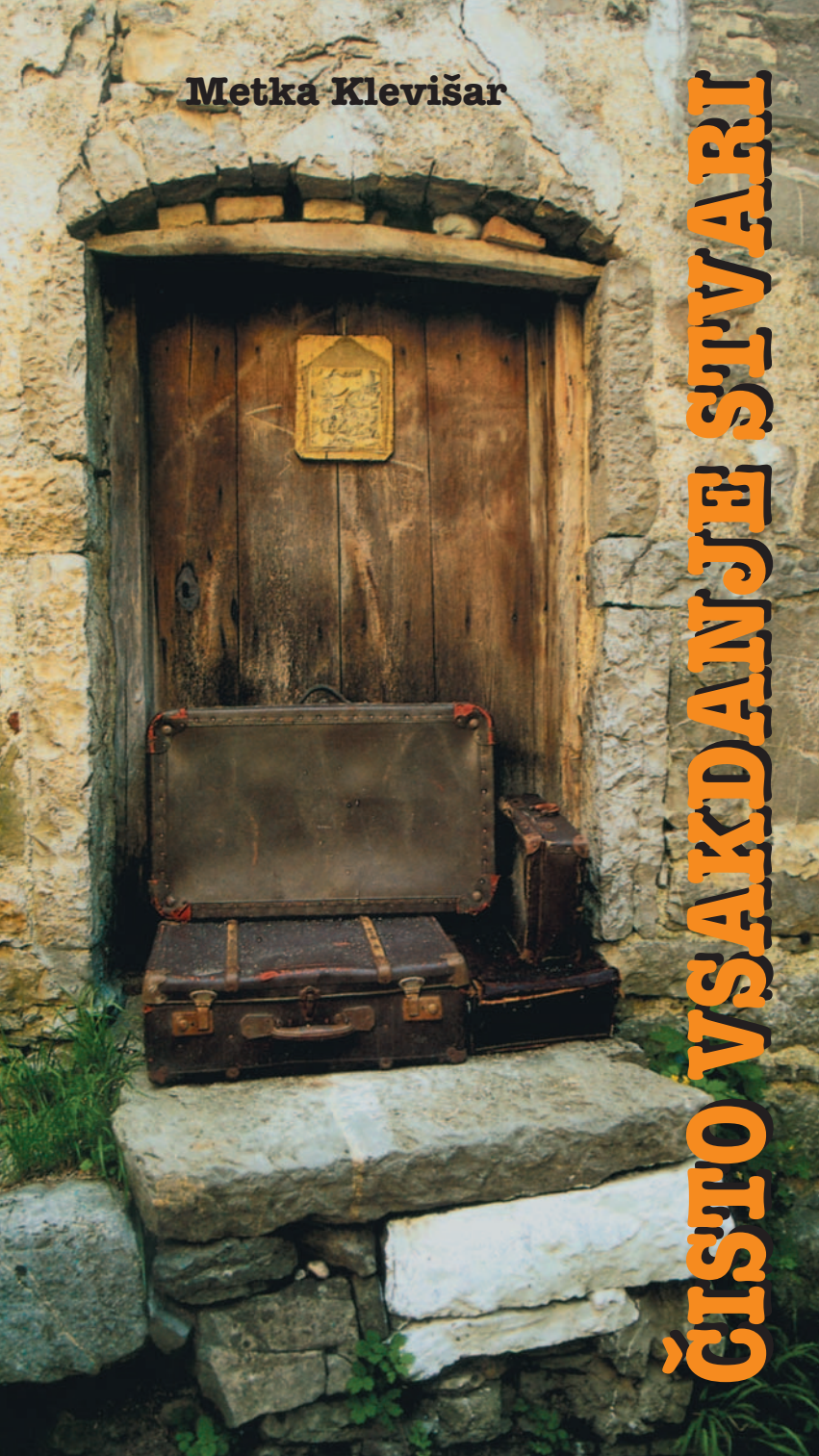

Metka Klevišar

ČISTO VSAKDA NJE STVARI

Metka Klevišar

ČISTO
VSAKDANJE
STVARI

DRUŽINA
Ljubljana 2006

Metka Klevišar
ČISTO VSAKDANJE STVARI
2. knjiga

Opremil:

Lektorirala: Marija Bratina

Izdala in založila: Družina d.o.o.

Odgovarja: dr. Janez Gril

Tisk: Schwarz d. o. o.

Ljubljana 2006

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

159.91(081)

616-052:159.91(081)

KLEVIŠAR, Metka

Čisto vsakdanje stvari / Metka Klevišar. - 2. izd. - Ljubljana :
Družina, 2002-

Dosedanja vsebina:

Knj. 2. - 2006

ISBN 961-222-618-0 (zv. 2)

116467968

Ponovno: Čisto vsakdanje stvari

Po šestih letih premora v Družini spet začenjam s svojo rubriko: Čisto vsakdanje stvari. Ob tem me navdaja dvoje občutij. Po eni strani se tega veselim in sprejemam kot izziv. Spet bom še bolj pozorno spremljala vsakdanje življenje in skušala del tega spraviti na papir. Po drugi strani pa se bojim, da človek ob drugem poskusu težko doseže to, kar je bilo ob prvem poskusu narejeno povsem nenačrtovano. Bojim se, da bom tokrat bralce morda razočarala.

Šest let je v življenju človeka lahko veliko ali malo. V šestih letih se lahko marsikaj dogodi, lahko se v teh šestih letih dogodijo tudi najpomembnejše stvari, češar se zaveš morda šele pozneje. Lahko pa je to šest let, ko se na zunaj ne dogaja nič posebnega, je pa ta čas za človeka dragocen v smislu zorenja in tihega čakanja. Ob tem mi vedno znova prihajajo na misel besede iz Lukovega evangelija: »Blagor ji, ker je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod.« Te besede govorijo sicer o Mariji, veljajo pa končno za vse nas. Vsi čakamo na obljubo »novega neba in nove zemlje«, ki ju moramo zaslutiti že tu in sedaj, sredi čisto preprostih vsakdanjih stvari.

Mojih zadnjih šest let je bilo zelo pestrih. Pravzaprav se ni odvijalo nič spektakularnega v mojem življenju. Pestrost je predvsem v tem, da sem v tem času srečala veliko ljudi, prisluhnila njihovim stiskam in njihovim upom. Vsi ti ljudje so me učili živeti in sem jim za to hvaležna. Vedno bolj spoznavam, kako so naše življenjske zgodbe, ki si jih drug drugemu posredujemo, neprecenljiv zaklad. Pomembnejše so kot vsa znanost, stlačena v številne debele knjige, kot vse znanstvene raziskave, zbrane v mnogih doktorskih delih in podobno. Da me ne bi kdo napak razumel: tudi to je potrebno, ni pa bistveno za življenje. Bistveno je to, kaj in kako drug drugemu razodevamo sebe.

V tem smislu bom skušala pisati tudi letošnje *Čisto vsakdanje stvari*.

Nimam dobrih sosedov

Pripovedovali so mi o ženski, ki išče parcelo za zidanje nove hiše. Pravzaprav že ima lepo hišo, z vr-
tom in z vsem, kar potrebuje. Ljudje težko razumejo,
zakaj hoče zapustiti svojo lepo hišo, pa razlaga ta-
kole: »Nimam dobrih sosedov.« Upa, da bo v novi hiši,
na novi lokaciji, bolje.

Želim ji, da bi se ji želje uresničile. To pa sploh ni
samoumevno. Tudi ne vem, kaj od sosedov pravza-
prav pričakuje, in seveda tudi ne, kaj je sama priprav-
ljena storiti zanje.

Ko takole razmišljam, se mi zdi, da je veliko ljudi,
ki podobno iščejo novo, lepše življenje. Seveda ima ta
ženska tudi srečo, če temu sploh lahko tako rečemo,
da si lahko privošči zidavo nove hiše. Večini to verjet-
no ne bi bilo mogoče. Vprašanje pa je, ali bo v novi
hiši našla to, kar pričakuje.

S seboj bo namreč v novo hišo prinesla sebe. Naj-
pogosteje je tako, da je od nas samih odvisno, kako
doživljamo svet okrog sebe. Če nismo zadovoljni s se-
boj, imamo občutek, da so drugi do nas neprijazni,
da nam delajo krivico. Vsako njihovo besedo obrača-
mo po svoje in jo razumemo kot napad. Če pa smo za-
dovoljni s seboj, če se sprejemamo, bomo ljudi okrog
sebe doživljali čisto drugače. Če bodo na primer sla-
be volje, tega ne bomo razumeli tako, kot da imajo
nekaj proti nam, ampak da jih morda tarejo kakšne
skrbi. Prenesli bomo tudi marsikatero malo tršo be-
sedo, neprijazen pogled, gesto, ki nas neprijetno pre-
seneti, v zavesti, da ima vsak človek dobre in slabe
dneve in da tudi mi sami včasih tako delujemo na
druge, ne da bi se tega zavedali.

Kakor za prijatelje si je treba tudi za sosede vzeti
čas in kaj potrpeti. Za dobre sosedske odnose se je
treba potruditi, kaj narediti. Dobri sosedski odnosi
ne nastajajo sami od sebe. Toda vredno se je potruditi,
da bo tako naše življenje lepše.

DRUŽINA

ISBN 961-222-614-8

9 789612 226145

1.750 SIT